

Harald Jensen: Mine Partifæller og jeg have tilladt os at foreslaa Andragendet fra N. M. Mathiasen i Nordby paa Fanø henvist til den højtærede Finansminister. Sagen er for øvrigt velkendt, da det er en ældre Historie, og forholder sig paa følgende Maade. Den her omtalte Mand er bleven ruineret ved en Begivenhed, der skete ovre paa Fanø i 1896. Forholdet var dette, at der ovre paa Fanø havde dannet sig en Del Badeanstalter, som havde til Formaal at konkurrere med de tyske Nordsøbade. Blandt disse Anstalter var ogsaa den, hvorom der her er Tale, for hvilken Andrageren stod som Forpagter. I dette Foretagende, hvori han tillige var en meget stor Aktionær, var der engageret baade dansk og tysk Kapital, og Badet var navnlig anlagt for at drage Tyskere hertil fra de tyske Nordsøbade og saaledes føre tyske Penge ind i Landet. Dette Foretagende var i god Gang. Der var mange tyske Gæster, og mod halvfjerdsindstyve, efter hvad jeg har kunnet undersøge, foruden at der rundt omkring Etablissementet boede forskellige tyske Familier, som ogsaa søgte dertil. Hotellet var i udmærket Fremgang, og det trængte til en Udvidelse, hvorfor man havde Brug for mere Kapital. Man havde sat sig i Forbindelse med Englændere, for at faa engelsk Kapital bunden til Foretagendet, og man havde ogsaa Udsigt dertil, idet Englænderne havde stillet sig velvillig til Sagen. Interessen var altsaa vakt for denne Institution, det syntes at gaa godt, og Etablissementet syntes at have en god Fremtid for sig. Men da skete der noget aldeles uberegneligt. En bekendt københavnsk Rigmand, nemlig Brygger Carl Jacobsen, kom nemlig derover Lørdagen den 1. August om Eftermiddagen. Han lagde sig ind paa Hotel „Kongen af Danmark“, som han stod i Forretningsforbindelse med, gik en Tur langs Stranden og kom ogsaa over paa det Etablissement, hvorom der her er Tale. Der saa han nogle tyske Børn lege, som Børn pleje at gøre det paa saadanne Badesteder. De laa og byggede Skanser og gravede i Sandet; paa nogle af disse Skanser havde de hejst tyske Flag, stukket nogle Pinde med tyske Flag ned og legede der, som Børn pleje at lege. Der var ogsaa danske Børn imellem, og

der var ogsaa danske Flag plantede i disse Sandhøje. Carl Jacobsen følte sin nationale Stolthed forarget derover, for løs paa Børnene, rev Flagstængerne op af Sandbunkerne, rev Flaget af Stængerne og kastede Flagene i Vandet. Selvfølgelig blev der stor Opstandelse derover, hvad der jo er let forstaaeligt, og Direktøren for Badeanstalten anmodede ham om at gøre en Undskyldning, men det blev afslaaet med de Ord, at han — hvad han ogsaa udtalte siden hen til en Pressemand her i København — mente, at han havde handlet, som en god dansk Mand med Hjertet paa det rette Sted skulde handle. Der var ca. 100 Tyskere derovre ved Badet. Denne Begivenhed, som jo egentlig, hvis det havde været en Arbejder eller en anden Mand med mindre pekuniært Rygstød eller i en ringere social Stilling, vel ikke havde gaaet saa stille af, gik jo ellers af uden Følger for Carl Jacobsen, medens derimod dette Skridt havde ret skæbnesvangre Følger for det Foretagende, som var i saa god Drift derovre. Tyskerne forlode, efter hvad Andrageren, der stod som Forpagter derovre, meddelte, Badet, hvorved dette altsaa blev mindre værd, og de enkelte Folk, som vilde sætte Penge i Foretagendet, trak sig tilbage. Det hele gik tilbage, idet denne Begivenhed havde jaget Tyskerne bort. Andrageren var Aktionær i Foretagendet med en Kapital af 44,500 Kr., var tillige Forpagter af Anstalten og havde som saadan, medens det gik fremad, anvendt mange Penge paa Hotellets Indarbejdelse og Udvidelse. Han angiver, at denne Flagaffære har bragt ham et Tab af ca. 100,000 Kr., hvorved han er bleven fuldstændig ruineret, saa at han, der er 60 Aar gammel og Familieforsørger, nu vil blive nødt til at søge det offentlige om Alderdomsunderstøttelse, saafremt man ikke kommer ham til Hjælp. At det er Sandhed, hvad denne Mand fremsætter, og at det er en hæderlig Mand med Betingelser for at kunne arbejde sig frem, foreligger der Attest for, saaledes en anbefaling fra Sognepræst S. Holck fra Fanø, der lyder paa, at han er en hæderlig, agtværdig, flittig og energisk Mand, der, hvis han faar Hjælp, baade har Villie og Evne til at arbejde sig frem igen. Altsaa: En Mand, der har set hans